

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.VI.35.661/2017/5.

A tanács tagjai: Dr. Sperka Kálmán a tanács elnöke, Dr. Vitál-Eigner Beáta előadó bíró, Dr. Sugár Tamás bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője: Dr. ... ügyvéd

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Az alperes képviselője: Dr. ... jogi szakvizsgával rendelkező kormánytisztviselő

A per tárgya: adóügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes

A felülvizsgálati kérelem száma: 14.

Az elsőfokú bíróság neve, határozatának kelte és száma: Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2017. június 9-én kelt 21.K.32.557/2016/12. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 21.K.32.557/2016/12. számú ítéletét hatályában fenntartja. Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 124.200.- (százhuszonnégyezer-kétszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes az ... Kft. „fa”-val (a továbbiakban: megrendelő) vállalkozási szerződést kötött a Szászbereken található ipari terület őrzés-védésére. A munka elvégzéséhez a vagyonvédelmi feladatok ellátásáról a felperes összesen 4.052.417.- forint összegben állított ki számlát. A munka elvégzéséhez a felperes két alvállalkozót vett igénybe, az ... Kft. (a továbbiakban: Kft.1.) részére a felperes 2.202.688.- forint értékben, míg a ... Kft. (a továbbiakban: Kft.2.) összesen 2.960.000.- forint értékben állított ki számlát.
- [2] Az elsőfokú adóhatóság 2013. február időszakra bevallások utólagos vizsgálatára irányuló pénzösszeg kiutalása előtti ellenőrzést folytatott le a felperesnél általános forgalmi adó adónemben. Ennek során megállapította, hogy valós alvállalkozói tevékenységet csak a Kft.1. végzett, a Kft.2. szerepe mindössze az volt, hogy az általa kiállított fiktív számlákkal jogalapot képezzen a felperes befizetendő adójának csökkentésére.
- [3] Rögzítette, hogy mindkét Kft. ugyanazon a területen végezte a munkát, ennek ellenére a Kft.1. ügyvezetőjének nem volt tudomása a Kft.2. részéről munkát végző személyek ottlétéről. A Kft.1.-gyel kötött szerződéssel szemben a Kft.2.-vel kötött szerződés szerint a Kft.2. kettő fővel, váltakozó időközönkénti munkára szolt, amelyben az időszak és mennyiségként 1 hónap szerepel, a vállalkozási árat sem tüntették fel. A Kft.1. vállalási díja 800.- forint+áfa/fő/óra volt, amelyet a felperes banki átutalással teljesített, míg a Kft.2. vállalási díja 1566,34.- forint+áfa/fő/óra volt, a számlák végösszege minden esetben éppen a készpénzfizetés megengedett határa alatt maradt, a számlák alapján a kifizetés készpénzben történt. A Kft.2.-nek a vizsgált időszakban nem voltak a munkavégzéshez szükséges bejelentett alkalmazottai, munkaerő-kölcsönzést pedig a Kft.2. nem folytathatott törvényesen, mert a munkát végző céggént megjelölt társaságnak (a továbbiakban: Kft. 3.) szintén nem voltak bejelentett alkalmazottai. Életszerűtlen, hogy a februári jelenléti ívek szerint ... (a továbbiakban: T.A.) és ... (a továbbiakban: H.G.) 14 napon keresztül folyamatosan 24 órában teljesített szolgálatot egy kombi autóban, minden infrastruktúrát nélkülöző helyen folyamatos munkavégzéssel, pihenőnap nélkül. Leszögezte, hogy a felperes által nyújtott őrzés-védelem közvetített szolgáltatás, míg ezzel kapcsolatban az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Áfa tv.) 15. §-a alapján a felperesnek nem keletkezhet több költség számlája, mint amit kibocsát. A személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól szóló 2005. évi CXXXIII. törvény (a továbbiakban: Védelmi tv.) 14. § (1) és (2) bekezdéseire utalással hangsúlyozta, hogy a Kft.2. bevonását a törvény eleve kizárta.
- [4] Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 2. § (1) és (2) bekezdésére, 121. §-ára, az Áfa tv. 120. § a) pontjára, 127. § (1) bekezdés a) pontjára, valamint a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Sztv.) 15. § (3), 165.

§ (2) és 166. § (2) bekezdésére hivatkozással arra a következtetésre jutott, hogy a felperes által levonásba helyezett, a Kft.2. részéről kiállított számlákon feltüntetett gazdasági események nem a számlán feltüntetett tartalommal jöttek létre, így azok nem helytállóak, fiktívek. A felperesnek a számlák tartalmi valótlanágáról tudomással kellett bírnia, hiszen azok ellentmondanak az üzleti élet ésszerűségeinek. Mindezek ismeretében elsőfokú határozatában a felperes terhére 1.242.000.- forint jogosulatlan igénylésnek minősülő adókülönbözetet állapított meg, amely után 549.000.- forint adóbírságot szabott ki.

- [5] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2014. december 15. napján kelt 2928604977. iktatószámú határozatával az elsőfokú határozatot annyiban változtatta meg, hogy az adóbírság összegét 621.000.- forintra felemelte, egyebekben azt helybenhagyta. Indokolásában az elsőfokú határozatban is megjelölt jogszabályi rendelkezésekre, továbbá az Art. 97. § (4)-(5) bekezdéseire utalással megállapította, hogy az elsőfokú határozat helyesen rögzíti, hogy a szászberki ipari ingatlan vonatkozásában valós vagyonvédelmi feladatokat csak a Kft.1. látott el, ezt a tényt az egyes gazdasági események valódiságának vizsgálatára irányuló ellenőrzés alátámasztotta.
- [6] A Kft.2. a munka elvégzéséhez szükséges személyi feltételekkel nem rendelkezett és az ellenőrzés során sem merült fel arra vonatkozó további adat, hogy azt nevében bárki elvégezte volna. Objektív körülmények egyértelműen alátámasztják, hogy a felperes tudta, illetve tudnia kellett, hogy a Kft.2. az általa kiszámlázott munkát objektíve nem végezhetette el, így olyan gazdasági esemény került kiszámlázásra, amely ténylegesen nem valósult meg.

A kereseti kérelem

- [7] A felperes eljárási- és anyagi jogi jogszabálysértésekre hivatkozással keresetet terjesztett elő a jogerős határozat bírósági felülvizsgálata iránt.
- [8] A közigazgatási és munkaügyi bíróság ítéletével a felperes keresetét alaposnak találta és az alperes határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú adóhatóságot új eljárásra kötelezte.
- [9] Az alperes felülvizsgálati kérelme folytán eljáró Kúria a 2016. április 28. napján kelt Kfv.V.35.695/2015/5. számú végzésével a közigazgatási és munkaügyi bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. Indokolása szerint a jogerős ítéleti megállapítással ellentétben a keresettel támadott határozatok ismertetik az adóhatóság által elvégzett eljárási cselekményeket és a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 72. § (1) bekezdésének megfelelő tartalommal készült érdemi döntések, tekintettel arra, hogy tartalmazznak tényállást, ténybeli

és jogi következtetéseket, bizonyítékértékelést. Kiemelte, hogy az adóhatóság vizsgálta a számlakibocsátók tárgyi és személyi feltételeit, nyilatkoztatta az ügyvezetőket, kapcsolódó vizsgálatokat folytatott le, és nem csak a Kft.1. és a Kft.2., hanem a Kft. alvállalkozója kapcsán is végzett eljárási cselekményeket, tett megállapításokat, vont le ténybeli és jogkövetkeztetéseket az általa megjelölt bizonyítékokra alapítottnan. Az alperesi határozatban rögzített tények, bizonyítékok megdöntésére a felperes a keresetében és a peres eljárás során bizonyítást nem ajánlott fel. Az alperes alappal hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság egyáltalán nem értékelte az általa előadott és a határozatában is rögzített tényeket. Az elsőfokú bíróságnak tájékoztatnia kellett volna a felperest arról, hogy a perben a bizonyítás a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 164. § (1) bekezdése alapján őt terheli. Fel kellett volna hívnia a keresetét alátámasztó bizonyítékok előterjesztésére tekintettel arra, hogy keresetében nem ajánlott fel bizonyítást az alperesi határozat szerinti tények megdöntésére, és az általa fontosnak tartott tanúk meghallgatására sem nyújtott be bizonyítási indítványt. A bíróság nem kötelezheti az adóhatóságot új eljárásra akkor, ha megítélése szerint az ügy érdemi eldöntéséhez a per kereteit meg nem haladó, kis terjedelmű bizonyítás szükséges, mert ilyen esetben a közigazgatási és peres eljárás során beszerzett bizonyítékok értékelése a bíróság feladata. Az új eljárásra nézve előírta a közigazgatási és a peres eljárás során beszerzett bizonyítékok értékelését.

Az elsőfokú ítélet

- [10] A megismételt eljárásban hozott jogerős ítéletével a közigazgatási és munkaügyi bíróság a felperes keresetét elutasította. Indokolás szerint a tényállást a peres felek előadása, ... (a továbbiakban: J.Z.), T.A. és H.G. tanúk vallomása, a csatolt okiratok, valamint a per egyéb adatai alapján állapította meg. Hangsúlyozta, hogy a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján a felperesnek kellett bizonyítania, hogy az alperesi határozat jogszabálysértő, mert a Kft.2. valós gazdasági teljesítményt nyújtott, amennyiben pedig nem volt ilyen gazdasági teljesítmény, akkor erről ő nem tudott, illetőleg gondos eljárás mellett sem kellett volna tudnia. Megítélése szerint az alperes okszerű indokolását adta annak, hogy a beszerzett adatok - nyilatkozatok, illetve okiratok - alapján miként állapítható meg, hogy a Kft.2. részéről valós gazdasági teljesítmény nem volt. Ennek során okszerűen értékelte a Kft.2. irracionálisan magas vállalkozói díját, a jelenléti ívek tartalmát, valamint azt a körülményt, hogy a Kft.2.-nek a vizsgált időszakban nem voltak a munkavégzéshez szükséges bejelentett alkalmazottai. A kihallgatott tanúk vallomásaikkal nem támasztották alá a felperesi álláspontot.
- [11] J.Z. és T.A. tanúk arra nyilatkoztak, hogy a tényleges őrzés-védelmi feladatokat a Kft.3. végezte. H.G. tanú ugyanígy nyilatkozott és hozzátette azt is, hogy nem tudja, hogy a Kft.2.

miként szerepelt a tárgyi ügylet során, a cég mit végzett. A vallomásokból azt derült ki, hogy a konkrét őrzés-védelmi munkát a Kft.3. látta el, a Kft.2. tényleges gazdasági tevékenységet nem végzett. A felperes a tanúvallomásokkal nem tudta bizonyítani, hogy a Kft.2. részéről valós gazdasági esemény történt.

- [12] A felperes által csatolt szerződések és a hivatkozott pénzmozgások a valós gazdasági tevékenység elvégzésének bizonyítására nem voltak alkalmasak. Figyelemmel a gazdasági láncolatra, a felperestől mindenképpen elvárható volt, hogy tudja, a vele szerződő alvállalkozó teljesít-e ténylegesen, illetőleg, hogy az további alvállalkozót vesz-e igénybe és az teljesít-e.
- [13] Az Art. 2. § (1), 138. § (1) bekezdése, az Áfa tv. 15. §-a, 120. § a) pontja, 127. § (1) bekezdés a) pontja és az Sztv. 15. § (3), 165. § (2) bekezdése alapján a feltárt adókülönbözetet az alperes jogszerűen minősítette jogosulatlan igénylésnek.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [14] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet elsődlegesen annak hatályon kívül helyezése és a keresetnek való helyt adás, másodlagosan a hatályon kívül helyezés mellett az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítása iránt. Állította, hogy az elsőfokú bíróság megsértette a Pp. 206. § (1), 221. § (1), 339. § (1), 275. § (5) bekezdéseit, továbbá az Art. 95. § (1), 97. § (4)-(6), 44. § (1) bekezdését és 44. § (2) bekezdés d) pontját, továbbá a Ket. 50. § (1) és (6) bekezdését, végül az Áfa tv. 120. § a) pontját és 127. § (1) bekezdés a) pontját.
- [15] Érvelése szerint az ítéleti tényállás hiányos, iratellenes, téves, okszerűtlen és a logika szabályainak ellentmondó tényeket rögzít. A bíróság nem vizsgálta és nem értékelte a beszerzett bizonyítékok mindegyikét, az általa vizsgált bizonyítékokból nem jogszerű mérlegelésre alapítva hozta meg döntését, indokolási kötelezettségének nem tett eleget. Tényállásbeli ellentmondás, hogy az ítélet szerint a Kft.3. részéről került sor a tényleges munkavégzésre, ugyanakkor azt is megállapítja, hogy alvállalkozói tevékenységet ténylegesen csak a Kft.1. végzett. Álláspontja szerint aggálymentesen megállapítható, hogy az őrző-védő tevékenységet ténylegesen a Kft.3., mint a Kft.2. alvállalkozója végezte.
- [16] Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság J.Z. tanúvallomásából nem értékelte, hogy ő ténylegesen végzett vagyonvédelmi tevékenységet, helyettesként, továbbá, hogy az alvállalkozó igénybevételét nem jelentették neki. Hangsúlyozta, hogy T.A. tanú vallomása szerint a konkrét tevékenységet ő végezte a Kft.3. alkalmazottaival, J.Z. besegített, amiért díjazást nem kapott. Nem derül ki az ítéletből, hogy miért kellett tudnia arról, hogy a Kft.2. bizonyosan nem végezhetette el az általa kiszámlázott munkát. Az elsőfokú bíróságnak a rendelkezésre álló bizonyítékokat össze kellett volna vetnie

egymással és tételesen számot kellett volna adnia arról, hogy egyes bizonyítékokat miért tart alkalmasnak az ítéleti tényállás megalapozására, más bizonyítékokat pedig miért nem.

- [17] Az ítélet nem jelölte meg azt a jogszabályi előírást, amely alapján ellenőriznie kellett volna, hogy a Kft.2.-nek van-e bejelentett munkavállalója. A teljesítésigazolásokon a munkát elvégző cébként a Kft.2. szerepel, ez alapján jóhiszeműen gondolhatta, hogy a munkát ténylegesen is a Kft.2. alkalmazottai látták el, figyelemmel arra is, hogy a Kft.2. a számlán nem közvetített szolgáltatást tüntetett fel, továbbá a szerződés megszegésével vont be alvállalkozót, úgy hogy erről őt nem tájékoztatta.
- [18] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását indítványozta.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [19] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [20] A Pp. 275. § (1) és (2) bekezdésére figyelemmel a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. A jogerős ítélet csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálható felül.
- [21] A Kúria az ügy érdemében elsődlegesen rögzíti, az elsőfokú bíróság vizsgálta a közigazgatási eljárás teljes anyagát, a felek perbeli nyilatkozatait, beadványait, így módon a bizonyítékokat a Pp. 206. § (1) bekezdésére figyelemmel a maguk összességében értékelte, és helyesen állapította meg, hogy a kereset nem alapos. Jogszabálysértést e körben a rögzített tényállás iratellenessége, a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen vagy a logika szabályaival ellentétes mérlegelése alapozhat meg, ilyen jogsértést azonban a felülvizsgálati bíróság nem tárt fel.
- [22] A Kúria hangsúlyozza, hogy az elsőfokú bíróság a pontosan és törvényesen megállapított tényállásból helytálló jogi következtetéseket vont le. Ezekkel a felülvizsgálati bíróság egyetért, a felülvizsgálati kérelemre tekintettel az alábbiakat fejti ki.
- [23] A Pp. 272. § (2) bekezdésére tekintettel a felülvizsgálati eljárás során azok a jogi érvek vizsgálhatók érdemben, amelyeket a felülvizsgálati kérelem tartalmaz. A megismételt eljárás során az elsőfokú bíróság kötve volt a Kúria hatályon kívül helyező végzéséhez, amely szerint a felperest tájékoztatnia kellett a bizonyítási teherről, majd a közigazgatási, valamint a peres eljárás során beszerzett bizonyítékokat kellett értékelnie.
- [24] Az Áfa tv. 120. § a) pontja értelmében abban a mértékben, amilyen mértékben az adóalany - ilyen minőségében - a terméket, szolgáltatást adóköteles termékértékesítése, szolgáltatás nyújtása érdekében használja, egyéb módon hasznosítja, jogosult arra, hogy az általa fizetendő adóból levonja azt az adót, amelyet a termék

beszerzéséhez, szolgáltatás igénybevételéhez kapcsolódóan egy másik adóalany rá áthárított. Az Áfa tv. 127. § (1) bekezdés a) pontja értelmében az adólevonási jog gyakorlásának tárgyi feltétele, hogy az adóalany személyes rendelkezésére álljon a 120. § a) pontjában említett esetben a nevére szóló, az ügylet teljesítését tanúsító számla.

- [25] A kiemelt jogszabályi rendelkezésekből következik, hogy az adólevonási jog gyakorlásának elengedhetetlen feltétele a tartalmilag hiteles számla. Ezzel összefüggésben az Sztv. 166. § (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a számviteli bizonylat adatainak alakilag és tartalmilag hitelesnek, megbízhatónak és helytállónak kell lennie. A 165. § (2) bekezdése értelmében a számviteli nyilvántartásokba csak szabályszerűen kiállított bizonylat alapján szabad adatokat bejegyezni. Szabályszerű az a bizonylat, amely az adott gazdasági műveletre vonatkozóan a könyvvitelben rögzítendő és a más jogszabályban előírt adatokat a valóságnak megfelelően, hiánytalanul tartalmazza. Az Sztv. 15. § (3) bekezdése szerint pedig a könyvvitelben rögzített és a beszámolóban szereplő tételeknek a valóságban is megtalálhatóknak, bizonyíthatóknak, kívülállók által is megállapíthatóknak kell lenniük. Mindebből következik, hogy adó visszaigénylésnek csak az olyan szolgáltatás nyújtás után van helye, amelyről alakilag és tartalmilag hiteles, megbízható és helytálló adatokat tartalmazó számlát állítanak ki.
- [26] Az elsőfokú bíróság teljesítette a Pp. 3. § (3) bekezdése szerinti kötelezettségét, és a Pp. 164. § (1) bekezdésének megfelelően tájékoztatta a felperest arról, hogy a határozat jogszabálysértő voltát neki kell bizonyítani, e körben azt, hogy a Kft.2. valós gazdasági teljesítményt nyújtott.
- [27] A felperes által felajánlott tanúbizonyítások alapján helytállóan jutott a közigazgatási és munkaügyi bíróság arra a következtetésre, hogy azokkal a felperes nem tudta alátámasztani a Kft.2. általi gazdasági tevékenység valós elvégzését. A jogvita lényegi kérdése ugyanis nem az volt, hogy valaki, akár a Kft.3., akár más elvégezte-e az őrző-védő munkát, hanem az, hogy a Kft.2. által kiállított számlák hiteles bizonylatok-e, azaz a számlákon feltüntetett gazdasági események a számlákon feltüntetett tartalommal, az azokban megjelölt felek között ténylegesen megvalósultak-e. Sem az adóhatósági határozatok, sem a jogerős ítélet nem tett még csak utalást sem arra, hogy a munkát nem a Kft.3. végezte, kizárólag annyit állapítottak meg, hogy a feladatot nem a számlát kibocsátó Kft.2. látta el. Ennélfogva nem volt jelentősége a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott tanúvallomásoknak. J.Z. díjazás nélküli, esetleges besegítése, helyettesítése a Kft.2. általi teljesítést nem támasztja alá.
- [28] A felülvizsgálati kérelemben megjelölt ellentmondást a felülvizsgálati bíróság nem észlelte. A felperes állította, hogy két alvállalkozót vett igénybe, és ő volt az, aki a tevékenység elvégzéséről e két cégtől mint alvállalkozóktól fogadott be

számlákat. A Kft.3. így alvállalkozóként nem szerepelhetett sem az adóhatósági határozatokban, sem az ítéletben. Maga a felperes sem tekintette a Kft.3.-t alvállalkozónak, hiszen ő vele közvetlen kapcsolatban nem is állt, sőt állítása szerint az alvállalkozásról nem is tudott. Az elsőfokú ítélet annyit állapított meg, hogy a két alvállalkozó közül, azaz a Kft.1. és a Kft.2. közül kizárólag a Kft.1. végzett tevékenységet. A Kft.3. által esetlegesen végzett munka a Kft.2. általi, a számlán szereplő gazdasági eseménynek bizonyosan nem tekinthető.

- [29] A közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata nem teljes körű, annak irányát a felperes által hivatkozott jogszabálysértések jelölik ki, keretét pedig a felperes részéről előadott tények, körülmények, bizonyítékok, bizonyítási indítványok határozzák meg. Szó sincs tehát arról, hogy az elsőfokú bíróságnak valamennyi rendelkezésre álló bizonyítékot össze kellett volna vetnie egymással, és tételesen számot kellett volna adnia arról, hogy egyes bizonyítékokat miért tart alkalmasnak, másokat pedig miért nem. Ilyen kötelezettség a teljes felülbírálat elve alapján a másodfokú adóhatóságot valóban terheli, ám a bírósági felülvizsgálat terjedelme a felperes keresetéhez kötött. Erre vonatkozó konkrét jogszabálysértést a felperes nem is jelölt meg.
- [30] Az Art. 97. § (4) bekezdése értelmében a tényállást az adóhatóság köteles tisztázni és bizonyítani, míg az (5) bekezdés a szabad bizonyítás elve körében sorolja fel a leggyakoribb bizonyítási eszközöket és bizonyítékokat.
- [31] A Kúria szerint az adóhatóság nagyon részletes, minden releváns körülményre kiterjedő bizonyítási eljárást folytatott le. A tényállást teljes körűen tisztázta, a munkák elvégzésével kapcsolatban információval rendelkező személyeket meghallgatta, kapcsolódó ellenőrzést folytatott le, szerződéseket és egyéb, a kifogásolt számlákhoz kapcsolódó dokumentumokat szerzett be. Ezekre figyelemmel állapította meg a tényállást, a rendelkezésre álló tényeket, iratokat és egyéb körülményeket helytállóan értékelve vonta le adójogi következtetéseit.
- [32] Az elsőfokú bíróság rögzítette a tényállás megállapításánál figyelembe vett elemeket, és azt is, hogy az alperes okszerű indokot adott a valós gazdasági teljesítmény cáfolatára. A felperes nem vitatta a vállalkozási szerződés tartalmával kapcsolatos alperesi megállapításokat, így különösen abban a teljesítés helye és a vállalkozási ár megjelölésének elmaradását, a készpénzes fizetést, a Kft.1. vállalkozási díjával szembeni irracionálisan magas díjat, a bejelentett alkalmazottak hiányát, a két hét folyamatos, infrastruktúrát nélkülöző munkavégzést. Azt is elismerte, hogy 1.000.000.- forinttal kevesebb összegű számlát állított ki a megrendelő irányába, mint amennyit ugyanezért a munkával kapcsolatban a Kft.1.-től és Kft.2.-től összesen befogadott. Nem vonta kétségbe a Törvényből fakadó azon következtetést, miszerint a Kft.2. jogszerűen nem is volt bevonható. Az alperes ezen megállapításait a felperes még csak

aggályosnak sem tartotta, semmilyen, de különösen okszerű magyarázatot nem adott arra, hogy mindezen tények, körülmények ellenére miért is kellene a Kft.2. által kiállított számlán szereplő gazdasági eseményeket hitelesnek, valósnak elfogadni. Az amúgy is homályos tartalmú vállalkozási szerződések, a készpénzmozgásokról és teljesítésigazolásokról szóló iratok, az őrnapló, és a nyilvánvalóan hiteltelen jelenléti ív egyenként, de összességükben még csak kétséget sem támasztanak az alperes által feltárt tények, egyéb bizonyítékok helytállósága tekintetében.

- [33] Az eljárt bíróság helytállóan állapította meg, hogy a felperes nem bizonyította a Kft.2. szerinti valós gazdasági tevékenységet. A Kft.2. által kiállított számlákban szereplő őrzés-védelmi gazdasági tevékenység nem a számlákban szereplő felek között valósult meg, a számlák hiteltelenek, így fiktívek. A feltárt bizonyítékok a Kft.2. részéről semmiféle gazdasági esemény megvalósulását nem támasztják alá, figyelemmel arra is, hogy a Kft.1. igazoltan végezte a perrel érintett helyen és időben az őrző-védő feladatot, a párhuzamos tevékenység elvégzésére semmilyen indok, semmilyen bizonyíték nincs.
- [34] Az Áfa tv. 120. § a) pontja értelmezéséről szóló 5/2016. (IX.26.) KMK vélemény 1. pontja szerint, ha a számlában szereplő gazdasági esemény nem történt meg, akkor nem kell vizsgálni, hogy a számlabefogadó tudott-e, illetve tudnia kellett volna-e az adókiárátszásról, adócsalásról.
- [35] Mind az első- mind a másodfokú adóhatóság egyértelműen leszögezte, hogy a szászberki ipari ingatlan vonatkozásában valós vagyonvédelmi feladatokat csak a Kft.1. látott el. Ebből következik, hogy a Kft.2. tényleges munkát nem végzett, azaz az általa kiállított számlában szereplő gazdasági esemény nem történt meg. Számla szerinti gazdasági esemény hiányában nincs jelentősége annak, hogy a felperes tudott vagy tudnia kellett arról, hogy a Kft.2. ténylegesen nem végezte el az általa kiszámlázott munkát.
- [36] A Kúria a fentiekre tekintettel a Pp. 275. § (3) bekezdését alkalmazva a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta, mert az nem sérti a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályhelyeket.

Záró rész

- [37] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.
- [38] Az alperest nem ügyvéd vagy jogtanácsos képviselte, ezért részére felülvizsgálati eljárási költség nem állapítható meg.
- [39] A pervesztes felperes a feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése alapján köteles az államnak megfizetni a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint.
- [40] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

Budapest, 2018. június 20.

Dr. Sperka Kálmán s.k. a tanács elnöke, Dr. Vitál-Eigner Beáta s.k.
előadó bíró, Dr. Sugár Tamás s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:
tisztviselő